

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csp/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202851
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819202851.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J.Á. XX, XXX XX I., o zaplatenie 386,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Stranám nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.09.2019 domáhal zaplatenia istiny vo výške 386,- eur, odplaty vo výške 168,- eur, zmluvného úroku vo výške 60 % ročne zo sumy 600,- eur od 24.09.2015 do 20.10.2015, zo sumy 506,- eur od 21.10.2015 do 20.02.2017, zo sumy 486,- eur od 21.02.2017 do 15.03.2017, zo sumy 426,- eur od 16.03.2017 do 18.12.2017, zo sumy 406,- eur od 19.12.2017 do 15.01.2018, zo sumy 386,- eur od 16.01.2018 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 674,- eur od 25.09.2016 do 20.02.2017, zo sumy 654,- eur od 21.02.2017 do 15.03.2017, zo sumy 594,- eur od 16.03.2017 do 18.12.2017, zo sumy 574,- eur od 19.12.2017 do 15.01.2018, zo sumy 554,- eur od 16.01.2018 do zaplatenia, poplatku za upomienky 270,- eur, zmluvnej pokuty 33,- eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 702703170 zo dňa 24.09.2015, žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 600,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 168,- eur a úrok vo výške 60 % ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru bol medzi žalobcom a žalovaným dohodnutý na 24.09.2016. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. V zmysle všeobecných podmienok sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur. Žalovanému bolo zaslaných spolu 9 upomienok. Žalovaný je povinný zaplatiť 270,- eur za zaslané upomienky. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu vo výške 214,- eur.

3. Súd žalobu spolu s prílohami doručil žalovanému dňa 28.12.2019 prostredníctvom Okresného riaditeľstva policajného zboru v Rožňave. Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

4. Súd rozsudkom č. k. 12Csp/130/2019-45 zo dňa 30.01.2020 žalobu zamietol a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že žalobe nie je možné vyhovieť. Poukázal tiež na to, že v závere zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je označená ako potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru, je uvedené, že spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky). Keďže podľa zákona o ochrane spotrebiteľa je splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou neprípustné, takýto právny úkon je neplatný, pretože odporuje zákonu. Pokiaľ právna norma určité správanie zakazuje, takéto konanie v skutočnosti nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami. Na základe uvedeného, keďže ide o neplatný právny úkon, súd žalobu zamietol.

5. Proti rozsudku zo dňa 13.03.2020 podal včas odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP v platnom znení napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalobca žiadal úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

6. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný žiadnym spôsobom nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 9CoCsp/41/2020-68 zo dňa 11.05.2021 zrušil napadnutý rozsudok z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V uznesení odvolací súd konštatoval, že sa plne stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý s poukazom na § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy uzavrel, že splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou je neprípustné, nakoľko je v rozpore so spomínaným zákonným ustanovením a s odkazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je predmetná spotrebiteľská zmluva, ako právny úkon odporujúci zákonu neplatný právny úkon. Súdom prvej inštancie správne aplikovaná relevantná právna úprava v čase uzavretia zmluvy na prejednávany prípad nedovoľovala splnenie, či zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom a preto keďže predmetná zmluva túto úpravu nerešpektuje a splnenie záväzku zo zmluvy dojednáva spôsobom v zmysle zákona nedovoleným, ide o právny úkon zákonu odporujúci a preto v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Zo zákonom nedovoleného plnenia ani za súhlasného prejavu zmluvných strán s takýmto plnením sa nestáva plnenie, ktoré by zákonu preto už neodporovalo. Na závere o neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy pre rozpor jednej z jej podstatných náležitostí so zákonom nič nemení preto ani skutočnosť, že žalovaný ako spotrebiteľ a záujemca o úver s takýmto zákonom nedovoleným spôsobom poskytnutia úveru formou zmenky v konečnom dôsledku súhlasil, t. j. prijal podmienky dodávateľom vopred stanovené vo formulárovej zmluve určenej pre vopred neurčitý počet záujemcov o úver tým, že túto formulárovú zmluvu s dodávateľom vrátane potvrdenia o spôsobe poskytnutia úveru podpísal.

8. Odvolací súd ďalej konštatoval, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nevenoval pozornosť tej, hoci dosiaľ nepreukázanej, ale žalobcom už priamo v žalobe tvrdenej skutočnosti, že žalovaný svoj záväzok z predmetnej úverovej zmluvy plniť žalobcovi sčasti, údajne v rozsahu 214,- eur už aj plnil, čo môže nasvedčovať tomu, že žalovaný, hoci na základe neplatnej zmluvy, ale plnenie od žalobcu predsa len prijal. V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka v prípade neplatnej zmluvy každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo na základe nej dostal. V posudzovanej veci súd prvej inštancie s touto povinnosťou účastníkov predmetnej neplatnej spotrebiteľskej zmluvy sa vôbec nevysporiadal a v tejto súvislosti nijako neodôvodnil ani to, prečo žalobcom deklarované plnenie na základe predmetnej zmluvy a to, či už z jeho strany v prospech žalovaného alebo naopak zo strany žalovaného v jeho prospech, nepovažoval za právne významné pre rozhodnutie tohto sporu a žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu. Otázka právnej kvalifikácie žalobou uplatneného nároku je pritom na súde, preto pokiaľ tento dospel k záveru, že žalobou je uplatnený nárok na plnenie z neplatnej zmluvy a zároveň nezodpovedal otázku, či žalobcovi voči žalovanému (ne)vznikol nárok na čo i len čiastočné plnenie titulom bezdôvodného obohatenia, pričom absolútne

sa nezaoberal vyhodnotením tvrdenia žalobcu o poskytnutí peňažných prostriedkov žalovanému, je potrebné jeho rozhodnutie považovať za predčasné a tiež nedostatočne odôvodnené, v dôsledku čoho súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na to, že tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolaciemu súdu neostávalo iné, než odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. Podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

10. Podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

11. Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

12. Súd v zmysle citovaného ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu viac ako päť dní pred jeho vyhlásením.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

14. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá dňa 24.09.2015 zmluva o úvere č. 702702642, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 600,- eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 528,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 1.128,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 168,- eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 %. Úrok je vo výške 60 % ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia predstavuje sumu 360,- eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.128,- eur do 24.09.2016.

15. Podľa bodu 3. zmluvy, dlžník vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom zmluvy, so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdil prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Zároveň sa zmluvné strany dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Žalovaný v časti zmluvy „Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru“ ako spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdil, že úver žiada poskytnúť zmenkou, čím zároveň potvrdil svojim podpisom aj prevzatie zmenky ku dňu 24.09.2015.

16. Súd zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca dôkaz, ktorý by preukazoval, že žalobca finančné prostriedky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 600,- eur skutočne poskytol žalovanému, súdu nepredložil. Súd mal zároveň za preukázané, zo skutočností uvádzaných v žalobe, ktoré žalovaný nespochybnil, že žalovaný dosiaľ uhradil na účet žalobcu sumu vo výške 214,- eur.

17. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so

spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa ust. § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

22. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

24. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

28. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

29. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade nie je premlčané. Súd má za to, že nárok, ktorý si uplatňuje žalobca v tomto konaní nie je premlčaný.

33. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

34. Povinnosťou súdu je posúdiť všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia a všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inej zmluvy s ňou súvisiacej. Uvedené súd posudzuje a aj dôkazy vykonáva aj bez návrhu spotrebiteľa, ak je to v jeho prospech. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). V danom prípade súdu nebolo preukázané žalobcom, že žalovanému skutočne poskytol peňažné prostriedky. Dôkaz, že tieto peniaze žalobca skutočne poskytol žalovanému, súdu nepredložil.

35. Súd zároveň konštatuje, že uvedenému zmluvnému vzťahu nie je možné poskytnúť súdnu ochranu. V zmysle § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Najvyšší súd SR v Spoločnom stanovisku občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia č. 93 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 8/2015, okrem iného uviedol, že právna úprava zákona o spotrebiteľských úveroch v určitom časovom úseku umožňovala v striktno stanovenom rozsahu používať zmenky aj v spotrebiteľských vzťahoch a až od 01.01.2011 sa zmenka v spotrebiteľských vzťahoch používať nemôže, pričom na prejednanie veci je potrebné aplikovať hmotnoprávnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola v konaní uplatnená zmenka vystavená. Výkonu práva, ktoré jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami.

36. V prejednávanvej veci bola úverová zmluva uzavretá dňa 24.09.2015, t. j. za účinnosti § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 257/2007 Z. z., podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Správnosť tohto názoru potvrdil aj odvolací súd vo svojom zrušovacom uznesení č. k. 9CoCsp/41/2020-68 zo dňa 11.05.2021, keď poukázal na to, že sa plne stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý s poukazom na § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy

uzavrel, že splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou je neprípustné, nakoľko je v rozpore so spomínaným zákonným ustanovením a s odkazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je predmetná spotrebiteľská zmluva, ako právny úkon odporujúci zákonu neplatný právny úkon. Zároveň žalobca však nepreukázal - neunesol dôkazné bremeno, že žalovanému úver poskytol, že mu ho aj vyplatil v sume 600,- eur. Za takého právneho stavu, keď nie je preukázané, že žalobca úver vo výške 600,- eur žalovanému aj skutočne poskytol, nemohlo dôjsť podľa názoru súdu ani k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Naopak súd mal za preukázané úhrady žalovaného na účet žalobcu spolu vo výške 214,- eur, na ktoré poukázal samotný žalobca.

37. V spojitosti s vyššie uvedeným súd poukazuje na obdobné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už predmetnú právnu otázku vo vzťahu k žalobcovi riešilo (uznesenie Krajského súdu v Košiciach 1CoCsp/7/2020 zo dňa 21.04.2021).

38. Súd s poukazom na stav dokazovania žalobu zamietol, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani čo do poskytnutia istiny vo výške 600,- eur, ktorá mala byť poskytnutá žalobcom predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ani čo do súvisiacej zmluvnej pokuty, odvíjajúcej sa od istiny a povinnosti žalovaného plniť, ako ďalším nárokom, ktoré si žalobca v žalobe uplatnil (odplatu, poplatky za upomienky, zmluvný úrok). Z uvedeného dôvodu má súd za to, že žaloba žalobcu nie je dôvodná v celom rozsahu.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Súd o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodol tak, že stranám nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný nebol, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli. Súd však priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní úspešný (odvolací súd na podklade odvolania podaného žalobcom zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalovaného a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).